

421. Örvendjetek, keresztyének

Vad Péter Zsigmond

1. Ör - vend - je - tek, ke - resz - tyé - nek,
Az üd - vös - ség Is - te - né - nek
Nyíl - ja - tok meg, nyelv és szí - vek,
Mond - ja - tok ál - dást, min - den hí - vek!

3
Fel - vál - ta - tott nagy ö - röm - mel
A ha - lál - tól va - ló fé - le - - lem,

5
Mit vég - he - tet - len ér - dem - mel
Meg - győz az is - te - ni ke - gye - lem.

2. A Megtartó ma született, Az örök Isten emberré lett,
És ma visszaszereztetett Az igazság s elvesztett élet.
Kiküldé szerelmes Fiát Istenünk a teljes időben,
Hogy a kezes a bűn díját Fizesse s szenvedje testében.

3. Ó, imádandó titkai Ama békesség tanácsának,
Ó, nagyhatalmú dolgai A menny és föld szabad Urának!
Aki által teremtett S lett minden serege az égnek,
Az Ige testté született, Személye az egy Istenségnek.

4. Ennek örülnek az egek, A mély titkon elcsudálkoznak,
Hirdetik angyalseregek Jézust, s előtte leborulnak.
A Magasságost tisztelik, A földön békességet zengnek,
És ünnepnappá szentelik megjelenését az Istennek.

5. Áldom én is szent nevedet, Én királyom, szenteknek szentje,
És vígan ülöm ünneped, Ó, Jézus, Istennek felkentje!
Magasztalom Felségedet És imádlak szent félelemmel,
De egyszersmind szerelmedet Megölelem igaz hitemmel.

